

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 183.

Sjette Sessions anden Samling.

61de Møde.

Freitag den 20de Marts.

(Forts.)

N. Sæge (fortsat): Nu er det ikke nok med, at man desuagtet taxerer hans Mølle til 25,000 Rd. mindre Bærdi, naar han bliver af med denne Byrde, men der er ogsaa den Ulempe, at Narhuus By slet ikke synes at være tilfreds med at blive fri for denne Tvang, saa at vi altsaa kunne vente et Retskray sat igang fra Narhuus Commune for at faae Godtgjorelse for, hvad den herefter maa betale mere, naturligviis, saavidt jeg veed, paa den samme Mølle, thi jeg troer, at Møllen er saa fortrinlig, at ingen Concurrence let kunde være tænkelig. Begge Parter synes altsaa for Diebliffet at befinde sig ret vel; idetmindste gjør Narhuus By det, og jeg troer ogsaa Mølleren. Jeg vil gjerne indrømme, at denne vil befinde sig endnu bedre ved at faae 25,000 Rd. og herefter male for 24 sk. istedetfor for 12 sk., men jeg troer dog, at Loven om Mølleneringen har et Udtryk, som maaskee kunde foranledige den høitærede Indenrigsminister til at udsætte denne Sag indtil videre, idet der nemlig staaer, at Ministeriet har, efter skeet Anmeldelse, at foranstalte det efter Omstændighederne videre Fornødne til, at saadan Møllevang kan blive ophævet. Man skulde egentlig troe, at det var en ubehagelig Tvang, en Byrde, som Ministeriet skulde see afløst, men efter Motiverne er det her langtfra at være nogen Tvang, men derimod en Rettighed for Byen, som man vil søge at afløse ved at betale Mølleren, fordi

han bliver af med en Byrde. Det forekommer mig, at det Udtryk i Loven „efter Omstændighederne“ kunde foranledige, at denne Sag indtil videre blev udsat, og jeg vilde derfor gjerne spørge den høitærede Indenrigsminister, om det ikke gif an, at Lovens § 1 blev noget forandret, saa at det ikke stod aldeles bestemt, at denne Eneret skulde ophæves til den 1ste Mai.

Indenrigsministeren: Der foreligger, saavidt jeg skjønner, en bestemt Forpligtelse til Møllevangens Ophævelse i Danmark. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det i Mølleloven er paalagt de Bedkommende inden et Aar, efterat Loven er udkommen, at melde sig, og dertil slutter den Forpligtelse for Ministeren sig, at han har at foranstalte det Fornødne til, at Møllevangen kan blive ophævet. Da nu de Bedkommende, her disse to Møllere, — foruden nogle flere, hvis Ret forkastedes, — have anmeldt, at Møllevang fandt Sted, og, da disse to utvivlsomt have Ret til denne Møllevang, saa have de ligesom efter Loven en Ret til at fordrø Afsløsning. Den ærede Taler paa beraaber sig Ordene „Efter Omstændighederne“, men de have slet Intet at gjøre med Retten til at fordrø Afsløsning; de angaa kun, hvad der er fornødent at foranstalte, navnlig Dphøsning om Rettighedens Omfang, forskellige Skænsforretninger osv.; det staaer derimod ubetinget, at Ministeriet har at foranstalte Møllevangen ophævet. Nu yttres det vel, at det er til Fordeel for Byen, at denne Møllevang skal ophæves, og at dette ei er Tilfældet; men det er dog ei rigtigt, thi der har allerede for længe siden været underhandlet med denne Mølles